

פרשת ניצבים – ראש השנה תשע"ו

"אתם ניצבים היום כולכם לפני ה' א-להיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל. טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימך" (דברים כ"ט, ט') -כולכם שווים לפני!

רוח דמוקרטית בלתי מזוייפת היא נחלת ישראל וחכמיו שכל התנשאות על הציבור היתה זרה לרוחם. פרנס המתגאה על הציבור חוטא לתפקידו. אדרבה! על הפרנס להיות משועבד לציבור וקשוב כל העת לצרכיו.

משה בחייו הגשים אידיאל זה בשלמותו, הוא היה עבד ה' ועבד העם.

(מתוך: "ממעייני האגדה" א. ארזי)

שיעור פרשת השבוע: לאחר התפילה שיעור אחה"צ - שעה 18.00

שבת ניצבים		ימי החול	
הדלקת נרות	18:33	זמן תפילין/טלית	05:36←05:32
מנחה	14:00	שחרית	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45		
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	09:31←09:31
מנחה	13:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	מנחה וערבית	18:35
לימוד "דור לדור"	17:10	שקיעה	18:43←18:52
צאת השבת	19:27	ערבית	20:10

* במוצאי שבת מניין סליחות בנוסח המשולב ב 23:30

אחיות תורניות: שבת –הילרי יום טוב. א' רה"ש-ש-דורית רידר. ב' רה"ש- חגית קאופמן.

שבת
שלום

ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני ה'

אלקינו ואת אשר איננו פה עמנו היום:

כאשר קוראים את שני הפסוקים הללו עולה מיד השאלה, כיצד יכול להיות שדור אחד ישבע בשמו של דור אחר? איך יכול להיות שאבותינו בסיני ישבעו ויתחייבו כלפי הדורות הבאים? עד כדי כך שבגמרא נאמר שאדם אינו יכול להתנות או להישבע על מה שכתוב בתורה, מכיוון שהוא מושבע ועומד!

חז"ל ענו על כך ואמרו שכל נשמות ישראל עמדו באותו מעמד, ולכן גם אנחנו החיים היום היינו באותו מעמד ומחויבים לאותה שבועה. הסבר זה אינו מסתדר בתוך הפסוק, שהרי אם נשמותינו היו באותו מעמד מדוע נאמר "ואשר איננו פה"? הרי היינו שם!

רבינו בחיי משיב על השאלה בצורה שונה "כלומר שבדור הזה אנכי כורת את הברית ואת האלה, כי אתם עמנו עומדים היום לפני ה' אלקינו, אלא אפילו את אשר איננו פה עמנו היום, כלומר בברית הזאת. ואמר כן לפי שהאב שרש והבנים הם ענפים העתידים לצאת מכח השרש, ועל כן היה יכול השרש להביא באלה את הדורות הבאים.

דבר דומה אומר ר' יצחק עראמה, "אמנם כי לדעתי אין דבר השבועה הזאת כמו שחשבו רבים ואין קיום ונחיות ברית השם יתעלה ואהבתו עם האומה הזאת תלויין בחומרתה, אבל הוא קיום ודיבוק טבעי הכרחי גדול וחזק ממנו, לא ישוער ביטולו בשום צד וענין בעולם. והוא מה שיחייב חוק וטבע כל נמצא שלא להפרש מחייו (=שלא להפרד מחייו ברצונו) ומה שישים ברית כרותה לכל בעל חי, שלא יאבד את עצמו, שזה אם ישוער באחד מעיר (=ביחידים, בודדים) שיעבור החוק ההוא ויאבד את עצמו לדעת, הנה לא ישוער אפשרותו על כל אישי אותו המין. ועל זה האופן לא תשוער אפשרות הינזר האומה הזאת מא-לוהיה וממצוותיו וחוקיו בשום פנים, כי הוא חוק מוטבע בהם יותר חמור ויותר חזק משבועה..."

הברית שכרת ה' עם בני ישראל במדבר הפכה את החיבור בין עם ישראל ובין הקב"ה לחלק מהגנים שלנו. עם ישראל אינו יכול להתנתק מהקב"ה, כי החיבור הוא חלק מהותי מהחיים שלנו ואינו נתון לשיקול דעתה של האומה. כל התנגדות לחיבור זה היא התנגדות לטבע המוטבע בעם ישראל. בבחינת "ואתם הדבקים בה' אלוקיכם חיים כולכם היום" כי החיבור לקב"ה הוא חלק מהחיים של האומה הישראלית.

כאשר מדברים על תהליך של תשובה, הדבר נתפס בדרך כלל כתהליך שבו האדם עובר שינוי, מחילוני לדתי וכדומה, על פי הסברו של רבינו בחיי ור' יצחק עראמה ניתן לראות בתשובה מהלך שבו האדם חוזר לשורשו האמתי. הוא אולי חושב שהוא משתנה, אבל האמת היא שהוא בעצם שב ומעורר את האמת הפנימית שהייתה חבויה בו. הוא חוזר לנקודת החיבור בינו לבין הקב"ה, חוזר לאותה נקודה ראשונית שאבותינו ובעצם גם אנחנו כרתנו את הברית עם הקב"ה במדבר.

יניב אקיא

שיעור בשפת אשה"3

את השיעור (18.00-18.30) יעביר יוסף פליישמן (אביה של נעמה סט) - פרופ' לתנ"ך באוניברסיטת בר אילן

נושא השיעור: "משלוח מנות בראש השנה!?" חגי תשרי לאור ספר נחמיה.

חודש תשרי

"אלה אזכרה.."

(תשל"ח)	א' תשרי – יום פטירתו של גרשון טוביה לידר ז"ל – סבם של תמי שרם ושלמה רון
(תשל"ה)	ה' תשרי- יום פטירתו של אהרון אייזנשטט ז"ל- אביהם של יצחק ברזלי ולאה גוטמן
(תשמ"ז)	ה' תשרי- יום פטירתו של חברנו אברהם אבן חיים ז"ל (שטקר)
(תשמ"ח)	ה' תשרי – יום פטירתה של חברתנו רחל קרול ז"ל
(תשס"ב)	י"ח תשרי- יום פטירתו של חברנו שמחה ידידיה ז"ל
(תשס"ט)	כ"ג תשרי- יום פטירתה של חברתנו טובה דרורי ז"ל
(תשי"ב)	כ"ז תשרי- יום פטירתו של חברנו שמואל מצנר הי"ד

על בני אונגרים ז"ל

לכתו של בני היא אבדה גדולה למשפחה, לקהילה, לבני גילו וכיתתו ולכל מי שזכה להכירו. בני התאפיין במאור פנים, צניעות וענווה, נתינה ללא גבול וקידוש ה' בחיי יום יום כפי שהיטיב לתארו מנכ"ל בית דוד (ביתה של פנינה). כולנו השתאינו איך בימיו האחרונים הייתה בו עדיין חיוניות ומרץ, להמשיך ולפעול, להמשיך ולעשות.

ברצוני להעלות זיכרונות שמלווים אותי מימיו הראשונים כתינוק ערני ומתוק, שמתעורר ראשון מבין השישייה בבית התינוקות, בחיך ובעיניים בורקות - זו הייתה חוויה מרנינה לשומרות הלילה באותה תקופה. לא זכיתי לטפל בו ישירות, אלא בקבוצה המקבילה, אך עקבתי אחר התפתחותו כפעוט שמח וטוב מזג, כילד בגן שכמובן נבחר מכל הילדים { יחד עם חגית רפל (ברט) } לקבל את פני האח"מים כבן גוריון והנשיא בן -צבי בביקוריהם הממלכתיים בסעד.

בני גדל ופרח בהשראת אביו, פיקו, הלבבי והנמרץ, ואמו, ציפורה, בה טיפל במסירות רבה בשנותיה האחרונות. ועוד זכה ליהנות מסבא חנוך החסיד השמח. הוא היה כרוך אחריהם וברור שמהם שאב את הקשר העמוק אל עולם התורה והמצוות, מתוך שמחה ומאור פנים, ואת חיבתו אל חזנות ותפילות מיוחדות. כמו אביו, היה נמרץ ופעלתן בכל הקשור לצרכי הציבור במיוחד צרכי הדת והרוח.

בני טיפח עם רחלינק'ה היקרה זוגיות מוצלחת ויחדיו הקימו משפחה לתפארת, בנים ובנות, חתנים וכלות, נכדים ונכדות.

צדיקים במיתתם נקראים חיים כי הם משאירים חותם בשל מעשיהם הטובים והם הירושה שהותיר לבניו ממשיכי דרכו. מי יתן ונצליח גם אנו, אוהביו ומוקירי זכרו, לאמץ מתכונותיו.

יהי זכרו ברוך!

כראלה קוט

דמריט אקאד תרצה אורן ביום הזיכרון לחברי הקבוצה

יום הזיכרון לחברי הקבוצה יש בו משהו חגיגי, מפגש מרגש עם קרובינו, מכרינו משכבר הימים, חברינו היקרים, מורי דרך המחברים אותנו לאבני דרך בחיינו הפרטיים ובחיי קיבוצנו, ארוגים בנפשותינו, מציפים את זיכרוננו ומגבירים את פעימות לבנו. דומים הם לעצי זית שנעקרו מגן החיים.

המשניות במסכת שביעית פרק ד' מדברות על עקירת עצי זית מתוך מטע זיתים צפוף. הדילול מותר אף בשביעית ובלבד שיהיה של עץ או שניים ולא של כמות גדולה, כי אז ניכר שזו הכנת קרקע לזריעה:

משנה ד': המדלל בזיתים, בית שמאי אומרים: יגם. ובית הלל אומרים: ישרש.

מודים במחליק עד שנגם. ואי זה הוא מדל? אחד או שניים.

המחליק? שלשה זה בצד זה.

הוויכוח בין בית שמאי לבית הלל הוא על עקירה משורש או ללא שורש. בית הלל מתירים אפילו עם השורשים ובית שמאי מתירים גדיעה אך לא עקירה מלאה בשנת השמיטה. ושניהם מסכימים שאם מדובר בשלושה עצים ויותר אסור לעקור שורשים. ואנו שהקבורים כאן כל אחת ואחד הם לנו כזיתים מלאי שמן, איננו עוקרים שורשים אף לא של מי מהם. שורשיהם הם בסיס להמשך מורשתנו וכוח חיותנו.

משנה י' מדברת על קיצוץ עצים בשנת השמיטה. והעיקרון המוביל הוא הפרי. כאשר יש ניצני פרי על העץ אסור לקצוץ כיוון שהפרי קדוש בקדושת שביעית. צריך לחכות עד שיבשיל ואז לקצוץ, לאכול את פריו ורק אז להשתמש בעץ כחומר גלם.

משנה י': מאמתי אין קוצצין את האילן בשביעית? בית שמאי אומרים: כל האילן משויצא.

ובית הלל אומרים: החרובין משויטלו, והגפנים משניגרו, והזיתים משניגרו, ושאר כל פרות האילן משויצא.

כל האילן, כיון שבא לעונת המעשרות, מתר לקוצצו.

כמה זה הזית ולא יקוצצו? רבע. רבן שמעון בן גמליאל אומר: הכל לפי זית.

הכל לפי הזית כיוון שהוא סמל לשורשיות ומשמנו משרתים בקודש ומאירים את העולם. פירותיהם של יקירינו הקבורים בבית החיים הזה נפוצו על פני הארץ וממתקים ותורמים במקומות שונים. פירותיהם הם מעשיהם ודרכם, תבונתם ותרומתם למשפחה, לקהילה, למדינה ולעולם הבריאה. יהי רצון שהשורשים והפירות של עצי הזית הגדועים המעטרים מקום זה, יהיו חלק מהוויית חיינו הן ברוח והן בחומר. בחיי הלימוד והתפילה, העשייה והבניין מתוך ששון ושמחה, מתוך נחמה וישועה. כפי שמציעה זלדה בשירה:

” ביום האחרון אטוש את המלה שיש בה סוד מטיל מורא, שיש בה חרטות,

ואהבה לים, והים עצמו, והאהבה לעצם החיים והחיים עצמם,

ואור הירח שמשנתנה בלי הרף.

השמיים מלאים זהב, זהב ותכלת. על פני וידי האור.

שלום, שלום לחיי הקודמים, סלעי ההרים מידרדרים מטה ואין מי שיחזיק בידי,

שלום לגפן, לתאנה, לרימון, לתמר ולתפוח, כל מה ששמו ששון החיים, ששון בני אדם.”

דברית keje הרב ארי באזכרה השנתית fe חברי הקבוצה – ארבע ר"ה תשע"ו

יסודו ותחילתו של מנהג קהילת סעד, בו עולים כאיש אחד לפקוד את קברי הנפטרים, חברי הקיבוץ, ילדיהם והוריהם החל עם התרחבותו של בית העלמין, וריבוי הנפטרים. בד בבד נולד הקושי לחברים רבים להגיע לכל אזכרה ואזכרה במהלך השנה. החליט מי שהחליט לקיים אזכרה אחת, מאחדת, לכלל החברים והחברות.

מנהג זה, שנערך מדי שנה, כאן, בשבוע שלפני ראש השנה, יפה ומתאים הוא לנהוג בקהילות אשכנז כבר שנים רבות, כפי שמובא ברמ"א בתחילת הלכות ראש השנה (סי' תקפא, סעיף ד):

ויש מקומות נוהגים לילך על הקברות ולהרבות שם בתחנונות ונותנים צדקה לעניים.

ר' ישראל מאיר מראדין, האיש 'החפץ חיים', בספרו 'משנה ברורה' מליץ טוב על מנהג זה ומסביר את טעמו:

דבית הקברות הוא מקום מנוחת הצדיקים והתפילה נתקבלה שם יותר.

הוא מייד מסתייג ומוסיף:

אך אל ישים מגמתו נגד המתים, אך יבקש משם יתברך שיתן עליו רחמים בזכות הצדיקים שוכני עפר.

בד"כ, כאשר אנו עולים לבית העלמין או מגיעים לאזכרה, אנו מעוניינים לכבד את הנפטר בנוכחותנו או את משפחתו. דברי 'החפץ חיים' יוצרים שינוי בתפיסה זו. לא הנפטר או משפחתו עומדים במרכז העליה לקבר בערב ראש השנה, אלא דוקא אנחנו, הממשיכים במסע החיים, ועומדים ערב יום הדין לפני החותך חיים כל חי. אם יורשה לי להוסיף על דבריו, בית העלמין איננו רק מקום מסוגל לתפילה, בית העלמין הוא המקום בו ניתן להיזכר בצורה מוחשית יותר באלו שאינם כבר איתנו, ולמענו ולמען ילדינו ועתידינו, לחשוב כיצד אנחנו ממשיכים את פועלם המבורך, להרהר כיצד אנחנו יכולים לאמץ תכונות ומידות טובות שהיו בהם, ובכך להיות אנשים טובים יותר. היש תשובה טובה מזו?

בשנה האחרונה נפרדנו מארבעה חברים. שתי נשים, מותיקות הקבוצה - חנה גולדשמיט ומרים זהבי, הסתלקו לעולם שכולו טוב לאחר שנים מורכבות ולא פשוטות מתוך תהליך פרידה ארוך. מאידך, שני גברים שנעלמו ברגע, כאילו נחטפו מאתנו – מיכאל המל ובני גינזברג, שאנו נמצאים עוד בתוך ימי השלושים לפטירתו.

חברים מרכזיים בהוויית הקבוצה אשר יוצרים חלל בהסתלקותם, ומשאירים אותנו פעורי פה, עם תמיהות בלב על רצונו של מקום ועל דרכיו. אך כבר לימדנו ישעיהו הנביא (נה, ח-ט): 'כי לא מְחֻשְׁבוֹתֵי מְחֻשְׁבוֹתֵיכֶם, וְלֹא דְרָכֵיכֶם דְרָכֵי-נְאֻם, ה'. כִּי-גָבְהוּ שָׁמַיִם, מֵאָרֶץ--כֵּן גָּבְהוּ דְרָכֵי מְדַרְכֵיכֶם, וּמְחֻשְׁבוֹתֵי מְחֻשְׁבוֹתֵיכֶם'. אירועים אלו מחדדים את קטנות האדם מול עוצמתו של הא-ל, ויכולים וצריכים לחזק את אמונתנו.

חוזקה ואיתנה של חברה נמדד דווקא בשעות משבר. חברה חזקה, וכזו היא קהילתנו, תמצא את הכוח להתגבר על הקשיים, למלא את החלל, עם כל הקושי, ולהמשיך בעוז קדימה, כפי שהשוכנים כאן היו רוצים. רבים מהקבורים כאן השקיעו את מיטב שנותיהם למען הכלל, בהקרבה אין קץ של חייהם והנאתם האישית. לא רק דור המייסדים, אלא גם בניהם הבאים אחריהם, כיצחק אבינו שחופר שוב את הבארות שחפר אביו לאחר סתימתם ע"י פלישתים.

יהיו חברי וחברות הקבוצה שהלכו לעולמם מליצי יושר בעד משפחתם, ובעד כל חברי הקיבוץ. נפנים ונלמד מהם על ערבות והקרבה, ובכך נזכה כולנו לשנה של בריאות ושמחה. כתיבה וחתימה טובה לנו ולכל עם ישראל.

בליל שבת – ניצלנו את התקצרותם של הימים וחזרנו למסורת שיעורי ההלכה שלאחר התפילה. הפעם בחר הרב ארי בנושא טרי ואקטואלי: קדיש בציבור. האם עדיף שכל אומרי הקדיש יאמרו אותו בזמן התפילה בצוותא, או שיאמרו אותו אחד בשם כולם כשליח ציבור? ובכן, השיקולים הם לכאן ולכאן. קדיש בצוותא אמנם מונע מחלוקות, אולם מכביד על עוני האמן בגלל הקושי לדייק בתזמון. מצד שני, קדיש הנאמר על ידי אחד, עלול לגרום לקיפוח ומחלוקות. הצעתו של הרב ארי – גם וגם! יאמרו את הקדיש בתפילה בציבור כל המחויבים, ויתקבצו יחד סביב הבימה כאיש אחד!

בשבת - נקבצו אומרי הקדיש, טריים ברובם, סביב הבימה והם הפגינו רוח צוות ודייקנות מופלאה, כאילו יד מיומנת ונעלמה מנצחת עליהם מלמעלה...

שיעורו של עופר לאחר התפילה נאמר לזכרו של בני גינזברג ז"ל ולכבודם של החתן בן ציון לנדאו שזה עתה עלה בהתרגשות לתורה וכלתו ריעות. עופר עסק במעמד הברכות והקללות והעלה את הקושי המרכזי בפרשה – מדוע מוזכרות רק הקללות/ארורים? חז"ל פרשו שמול כל קללה/ארור נאמרה ברכה מקבילה, אשר אינה כתובה. עפר הציע (בשם רד"צ הופמן) סברה המיישבת את השאלה באופן אחר. הברכות והקללות שנאמרו בהר גריזים ועיבל, אינן הארורים המופיעים בפרשה, אלא הברכות והקללות המופיעות בהמשך פרשת כי תבוא. מעמד זה תחת מנהיגותו של יהושע מיד עם חציית הירדן: ששה שבטים קוראים את שש הברכות (ברוך אתה בעיר, ברוך אתה בשדה וכו') מהר-גריזים וששה את הקללות (ארור אתה בעיר, ארור אתה בשדה וכו') מהר עיבל. כשבתווד הכהנים הלוויים והארון. לפני הטקס הוקראו ה'ארורים' שמתייחסים לעבירות הנעשות במחשכים, על מנת להוציא מהציבור את עוברי העבירה בסתר. כך נסגר מעגל המתחיל בקבלת התורה סמוך ליציאת מצרים על ידי משה ומסתיים בברית הנשענת על הסכמה מלאה ורצון חופשי, מיד אחרי הכניסה לארץ על ידי יהושע. אחה"צ הזמינו חנה'יה וטוביה אלברט את הציבור להרמת כוסית לרגל נישואי רתם בנס עב"ל לי. נאחל לזוג הצעיר והמשפחה מזל טוב והרבה נחת.

בשיעורו של הרב המשכנו להעמיק בנושא הפרוזבול המתיר לנו להלוות כספים בשנת השמיטה ללא חשש משמיטת החוב. ומה לנו חברי קהילת סעד הצנועים ולהלוואות ופרוזבולים?.. ובכן, כמעט כל אחד מאתנו המחזיק חשבון בנק צנוע המתנהל ביתרת זכות, נחשב כמלווה את כספו לבנק ולפיכך צריך היתר הלכתי מיוחד לדרוש אותו בחזרה לאחר שנת השמיטה. הבנק עוד עלול לצפות מאתנו - שומרי התורה והמצוות, שנשמוט לו את חובותיו. וכשהמצב הפוך ואנו בחובה? לבנק ממש אין ממה לדאוג..

ביום ראשון - יצאו תלמידי כיתה י' למפגש מסכם של פרויקט "שרשרת הזהב" בו הם השתתפו במהלך השנה. מטרתו של הפרויקט להגביר את תחושת הציונות והזהות היהודית בבני נוער בארץ ובתפוצות. מפגש הסיום נערך ברוב פאר במלון לאונרדו שבירושלים. ייצגו אותנו בכבוד עשרה חברי' מכיתה י' באירוע המחבר בין ילדי תושבי עוטף עזה עם המשפחות השכולות של חיילים שנלחמו ב"צוק איתן". משפחות גולדין ושראל שבניהם נהרגו בלחימה, נשאו דברים ונציגות הכיתה - לחן אפרים ונגה לנדסמן סיפרו לנוכחים הרבים על חוויותיהם מ"צוק איתן". אנו גאים מאד בתלמידי כיתה י' על השתתפותם בפרויקט זה ומודים לטל וצבי מרנץ על הדרכת הפרויקט במהלך כל השנה – גדי סמואל.

ביום זה, התקיים מפגש ותיקים שמטרתו הייתה לשמוע את הצרכים והרצונות של החברים ולהציג את אשר נעשה בסביבתנו (קיבוץ, מועצות שער ונגב ושדות נגב וכו'). הייתה נוכחות יפה והשיח היה קולח ונעים. חגית רפל הנחתה את הערב בצורה מכובדת ויצאנו בסופו עם הרבה מחשבות רעיונות ותוכניות בילקוט. בעז"ה, בזמן

הקרוב, כל אשר התקבל מהמפגש ומהרשמים שלאחריו יעלו לדיון בוועדה, יעובדו, יתגבשו לכדי תכניות פעולה ויפורסמו בפרוט בהמשך. כמובן שדלתנו פתוחה תמיד ואוזננו קשובה לכל הארה הערה ובקשה. שתהייה שנה של בריאות שמחה ועשייה מבורכת לכולנו! – שגית דניאלי.

ביום שלישי - בשעות אחה"צ, התקיימה "מסיבת המחזורים" המסורתית לילדי כיתה ג' והוריהם בבית כנסת. לאחר חלוקת חמשת המחזורים לכל ילד, בירך הרב ארי את הילדים ואמר כי הקיבוץ העניק להם את מחזורי התפילה דווקא בכיתה ג', כיוון שאנו מאמינים כי הם כבר בגיל שבו הם יכולים לשבת בחלק מתפילות החגים ולהתפלל – דיווח: גדי סמואל.

אחה"צ, התכנסנו בבית העלמין, במזג אוויר אביך - כתום, חם ולח, כדי לזכור ולהזכיר את חברינו, בנינו והורינו שהלכו לעולמם. בתחילת הטקס הודיע אלי קראוס לנוכחים שהוא יהיה קצר למען אלו הסובלים מבעיות נשימה. הרב ארי אמר בקצרה את דבר היום ולאחר תפילת א-ל מלא רחמים והקראת כל השמות, שבני ז"ל עוד הספיק לעדכן ולשלוח להדפסה, לימדה תרצה אורן כמה משניות ממסכת שביעית הקשורות בעצי זית בהקבלה לנפטרים. היה זה טקס קצר, ממצה ומרגש. דיווח: שושנה עברון.

שנה טובה לכל בית סעד.

יום קימאן

יום הולדת 83 לאבא/סבא ליפא

כתב פנ: רנ' אהרן'

הרשו נא לי לומר דבר מה במבט צלול
על התאריך של היום יוד חית באלול
כשבנוסף לברית של איתן בנימין החמוד הפותח במסלול
צועד סבא ליפא עוד צעד בחיים בהם הכל כלול
כשלעיתים זה במישור ולעיתים במעלה התלול
צועד אתה בבטחה ובאמונה כאילו הכל בה סלול

נברך אותך כולנו בשיר ומזמור
שיברך אותך האל ועליך ישמור
שתזכה לשפע אור ושפע אהבה
שפע של צחוק ושפע של תקווה
שפע פרנסה ושפע הצלחה
שפע חוכמה ושפע של שמחה
שזה היום יהיה "חג כל הטוב"
ומעגל החיים ימשיך וייסוב
שא ברכות לאושר בריאות ונחת
מכל המשפחה השרים לך יחד.

מזל טוב!!

קובץ הלכות לראש השנה תשע"ו

ערב חג, שמיטת כספים ופרוזבול:

- א. עם שקיעת החמה בסוף שנת השמיטה נשמטים כל החובות שכבר הגיע זמן פרעונם ועדיין לא שולמו. ראוי וכדאי לכל אחד להחתים שני עדים על שטר הפרוזבול שחולק בתיבות הדואר.
- ב. נהגו להסתפר לקראת ראש השנה, כדי להראות שאנו בטוחים בחסדי ה' שיוציא לצדק משפטינו.
- ג. יש שטובלים במקוה לקראת החג. המקוה יהיה פתוח לטבילת גברים בערב חג עד השעה 14:00. נא להקפיד על הזמנים!

תקיעת שופר:

- א. חייב כל אדם לשמוע קול שופר בראש השנה, וזוהי מצוות היום – 'יום תְּרוּעָה יְהִיֶה לְכֶם' (במדבר כט, א).
- ב. מצוה זו יש לקיים ביום ולא בלילה, כפי שכתוב 'יום תְּרוּעָה'.
- ג. נשים אמנם פטורות ממצווה זו, שהיא מצוות עשה שהזמן גרמא, אבל נהגו כל הנשים להגיע לבית הכנסת כדי לשמוע קול שופר.
- ד. מן התורה יש לשמוע תשעה קולות (שלוש סדרות של: תקיעה, תרועה, תקיעה). אך מכיוון שנסתפקו חז"ל מהי התרועה שאמרה התורה (שברים, תרועה או שברים תרועה), יש לשמוע 30 קולות (שלוש סדרות של תשר"ת, תש"ת ותר"ת). המנהג לשמוע מאה קולות.
- ה. המתפלל ביחידות ללא מנין אינו תוקע בתפילת מוסף, אלא תוקע שלושים קולות בלבד קודם מוסף.
- ו. התוקע מברך בשני הימים לפני התקיעות: "לשמוע קול שופר" ו"שהחיינו", ומכוון להוציא את כל ציבור השומעים ידי חובתם בברכות ובתקיעות. גם הציבור יכוון לצאת ידי חובה בברכות ובתקיעות.
- ז. יש לתקוע בעמידה על הבימה של קריאת התורה (כדי שזכות התורה תגן עלינו – משנה ברורה סי' תקפה, ס"ק ג). גם הקהל נהגו לעמוד בכל התקיעות, למרות שמעיקר הדין ניתן לשבת בתקיעות שלפני מוסף (30 הראשונות). בתקיעות שבחזרת הש"ץ יש לעמוד מעיקר הדין.
- ח. אין לדבר מתחילת ברכות השופר עד התקיעה האחרונה (כל תפילת מוסף).

קידוש היום והדלקת נרות:

- א. בליל החג השני אין להדביק את הנרות לפמוטים. ניתן כמובן להשתמש בנרונים או להכין נרות כבר מערב החג.
- ב. בליל החג השני אין לכבות את הגפרור בו הדליקו נרות, אלא להניחו בכלי עד שיכבה מעצמו. כך הדין גם בליל החג הראשון לנוהגות להדליק נרות לאחר התפילה.
- ג. אוכלים ושותים ושמחים בר"ה, ואע"פ שהוא יום דין, מכל מקום הוא חג ואנו מצווים בו "ושמחת בחגך".
- ד. גם בקידוש בליל החג השני יש לברך "שהחיינו", ונהגו לקחת פרי או בגד חדש (מכיוון שיש הסוברים שאין לברך ביום השני וכך ודאי יכול לברך). גם מי שאין לו פרי או בגד חדש יברך "שהחיינו".
- ה. אסור להכין שום דבר מיום א' ליום ב' של ר"ה. לכן אסור להכין את נרות הלילה השני ביום הראשון, וכן אסור להכין אוכל או לחמם את המאכלים ולערוך את השולחן ביום הראשון לקראת היום השני עד צאת הכוכבים (19: 06).

בישול בגז:

- א. התיירה התורה להכין ולבשל ביום טוב לצורך סעודת החג, לכן במהלך החג מותר לבשל לצורך החג בלבד. את הגז יש להדליק מנר שהודלק בערב חג (נר נשמה).
- ב. במהלך הבישול ניתן להגביר או להנמיך את השלהבת לצורך התבשיל (שיתבשל יותר או שלא יישרף).
- ג. בגמר הבישול אין לכבות את האש ע"י סיבוב כפתור הגז, מכיוון שכיבוי האש לא נעשה לצורך אוכל נפש. כיצד בכל זאת ניתן לסגור את האש לאחר הבישול?
אמנם כיבוי שלא לצורך 'אוכל נפש' אסור ביום טוב, אבל גרם כיבוי – מותר. אציע שתי אפשרויות כיצד לכבות את האש בדרך היתר:
1. נרתיח מים בפניגיאן לצורך הכנת קפה, תה או בישול ביצים. כאשר המים ירתחו ויעלו על גדותיהם הם יכבו את האש, ואז ניתן לסגור את כפתור הגז. אין להרתיח מים לצורך כיבוי בלבד.
 2. ניתן לסגור את הברז של בלון הגז מחוץ לבית (לאחר כמה שניות האש תכבה). לא לשכוח לסגור את כפתור הגז בבית לאחר כיבוי האש).

כיוון שעוני שבת:

- א. יש להיערך ולכוון את שעוני השבת של המזוגנים ושל המאור למשך שני ימי החג. במהלך החג ניתן לשנות את זיזי השעון ולגרום להדלקה מוקדמת של האור/המזוגן, וכן לגרום לכיבוי מוקדם (יביע אומר חלק ג סימן יז, יט). כמוכן שניתן גם להאריך את המצב הקיים ע"י העלאת או הורדת הזיזים.

תפילה:

- א. בעשרת ימי תשובה יש לומר "המלך הקדוש" במקום "הא-ל הקדוש". אם אמר "הא-ל הקדוש" או שמסופק אם אמר כראוי – חוזר לראש התפילה, מכיוון ששלוש הברכות הראשונות נחשבות כאחת. אם נזכר 'תוך כדי דיבור' ותיקן – לא צריך לחזור.
- ב. בברכת "השיבה שופטינו" בעשרת ימי תשובה יש לחתום "המלך המשפט" במקום "מלך אוהב צדקה ומשפט". אם טעה – אינו חוזר כיוון שהזכיר "מלך". לספרדים הנוהגים על פי פסקי השו"ע – יש לחזור.
- ג. בשבת שובה בברכת "מעין שבע" (בערבית) יש לומר "המלך הקדוש שאין כמוהו".
- ד. מי שלא אמר "זכרנו לחיים", "מי כמוך", "וכתוב לחיים" ו"בספר חיים" והזכיר שם ה' בחתימת אותה הברכה – אינו חוזר. כך דינו גם של מי שטעה והשמיט את ההוספות "ובכן תן פחדך..." בברכה השלישית בתפילות ר"ה ויוה"כ.

יהי רצון שמאזיני תרועה ישמע תקיעותינו ונעשה אגודה אחת לעשות רצונו בלבב שלם

הרב ארי סט

לרותי ולאורי יצרי ולכל המשפחה

אלף טוב לנישואי הנכדה תמר - בתם של דרורית ומה אטמן צב"ל חיים צמחי

מתוכו להרבה אור ונחת!

צדכון מוצאת חומ"ש וצעירים

מעט לפני פרוס השנה החדשה, אנחנו מעוניינים לשתף אתכם בנעשה בוועדת חומ"ש וצעירים. נכנסנו לתפקיד לפני כחצי שנה ואנחנו משתדלים ללמוד את התפקיד ולבצע אותו באופן חיוני ויעיל. פעילותנו נובעת מתוך הבנת החשיבות של קבוצת הגיל הזו במרקם החברתי של הקהילה. חשוב לנו שהצעירים ירגישו בסעד "בבית", ויחוו את ההערכה הגדולה שהקהילה רוחשת להם.

תפקידה של ועדת חומ"ש הוא להוות חוליה מקשרת בין הקיבוץ לבין הצעירים, וכמובן בין צעירי הקיבוץ למערכות הקיבוץ השונות. הועדה אחראית על הקשר עם הצעירים בין גיל 18 עד גיל 28, שאינם נשואים. צעירי סעד מונים כיום קרוב ל 100 צעירים (ב"ה!) מילדי חברי הקיבוץ ותושבים. מהם כ 30 חיילים ובנות שירות בסדר ובקבע, 14 תלמידות ותלמידי ישיבות מכינות ומדרשות, 5 צעירים - בשנת י"ג, כ 15 סטודנטים ועוד כמה וכמה צעירים המתגוררים ועובדים בקיבוץ ומחוצה לו.

הקשר עם הצעירים בא לידי ביטוי במספר אופנים במהלך השנה. חלקם בעלי אופי פורמלי וחלקם בעלי אופי שאינו פורמלי. מבחינה פורמלית אנו אחראים למספר עניינים. ביניהם, עידכון גורמי הקיבוץ השונים בשינויי העיסוקים של הצעירים, הוצאה לפועל של החלטות ונהלים כפי שנדרש מעת לעת, שותפות בוידוא ביצוע התשלומים המגיעים לצעירים והחברים, כל אחד לפי מצבו, וארגון אירועי תרבות לצעירים. בין הפעולות הלא פורמליות אנו מנסים לשמור על קשר עם הצעירים, להוות עבורם אזור קשבת עבור הצרכים והרצונות שלהם מהקיבוץ ומוסדותיו, ולסייע בצרכי פרט שונים שעולים מעת לעת.

מטבע הדברים, המאפיינים והעיסוקים של צעירים בגילאים אלה רבים ומגוונים. ישנם צעירים שהם תלמידי ישיבה, וצעירים שנמצאים בטיול בחו"ל, ישנם חיילים ולעומתם משוחררים טריים, יש סטודנטים וישנם כאלה שסיימו את לימודיהם או עובדים במשרות שונות. אחד מאתגרינו הוא לתת מענה לכל אחד על פי המאפיינים הרלוונטיים אליו.

הפעילות שלנו מתאפשרת הודות לסיועם הרב של מספר אנשים, ואנו מעוניינים להודות להם, לקראת תחילתה של עוד שנה. ראשית, תודה גדולה לנחום, מנהל הקהילה הרואה את חשיבותה הרבה של פעילות זו ומסייע בכל מה שנדרש. שנית, תודה גדולה לגילי זיוון המלווה את הוועדה מטעם ועדת קליטה ומסייעת ברוחב לב. בנוסף אנחנו מבקשים להודות למלי קסט וחגית גולן, שאמונות על הכנת החבילות לחיילים שלוש פעמים בשנה, ועושות זאת במסירות רבה והשקעה בלתי נלאית. תודה גדולה גם לבאה גל שמעדכנת ללא לאות את הנתונים שמשתנים כל הזמן.

רגע לפני שנאחל שנה טובה, יש לנו בקשה קטנה מהצעירים. **אנא**, עדכנו אותנו **בזמן אמת** כאשר יש שינוי בסטטוס כמו גיוס, שחרור, תחילת לימודים וכו'. זה חשוב מאוד לנו ולפעילות מערכות מנהלתיות רבות וקריטיות בהנהלת הקהילה.

לסיום, אנו רוצים לאחל שנה טובה לקהילת סעד, צעירים ומבוגרים, טף ומבוגרים יותר. שנת צמיחה קליטה והתקדמות. שנה של חיבור בין השכבות השונות המרכיבות את הקהילה המיוחדת הזו.

דבר הקומונרית הנכנסת**הורי חניכי סניף בני עקיבא סעד היקרים!**

"על הר גבוה עלי לך מבשרת ציון. הרימי בכח קולך מבשרת ירושלים" שואלים בתקופה של גאולה – מדוע צריך לעלות על הר גבוה? הרי בתקופה של גאולה – כולם חשים ורואים שמהו מתחיל להתרחש!

הגאולה היא תהליך ממושך. יש מצבים שהראות בה מעולה. כולם חשים בה, אך לפעמים הערפל מכסה אותה – והמציאות נתפסת כמורכבת וכמבלבלת. אז- צריך את האנשים שיעלו על ההר הגבוה – ויצליחו לראות למרות "העטיפות"- "הנה אלוקיכם". היום אנו כתנועה רוצים לזכות להצליח לעלות לכל "הר גבוה" ולהוסיף עוד חלק משלנו למציאות המתרחשת בעם ובכלל.

השנה אני נכנסת לתפקיד, 'הקומונרית' בסניף אחרי יהב המדהימה - שהשקיעה עמלה והפריחה במשך שנתיים שלמות את הסניף ועל כך תודה ענקית נתונה לה. ובע"ה נתקדם, נוסיף ונפעל, אני מאמינה שעם הכוחות העצומים של כולנו ובעזרת אותה היכולת לראות מההר הגבוה נזכה להוסיף את הקומה המשמעותית שלנו, של משפחת סניף בני עקיבא סעד לתהליך כולו.

כקומונרית חדשה בסניף, אשמח לשמוע עדכונים הערות והארות. אני רואה בכם, ההורים, חלק משמעותי ובלתי נפרד בסניף. המעורבות שלכם, חיזוק ועידוד הילדים להשתתף בכל פעילות של הסניף יכולה לתרום רבות.

Snif.saad47@gmail.com הוא המייל החדש שלנו, בו נוכל להוסיף חיבור וקשר אשמח אם תשלחו את כתובת המייל שלכם או של ילדכם וכן נוכל לעדכן ולהתעדכן.

בנוסף אשמח לקבל לכתובת המייל פניות של הורים שמעוניינים להעביר פעולות ערב-שבת בסניף בנושאים אקטואליים בענייני מחשבה או בכל נושא שהוא- וכן את עיסוקם של הורים היכולים לתרום מניסיונם האישיים לטובת הסניף!
בפתחה של שנה חדשה - אני רוצה לאחל שנה טובה ומתוקה! שנה של שגשוג פריחה לימוד ועשייה.

תמיד פה!

שיר בן צמי - קומונרית

0507948888

להדסה ולחנן זלמן, לציפורה ואישראל בן שלום ולכל המשפחה
מזל טוב לנישואי הנכד נחום בנס של תמר וירמיהו בן שלום
צב"א מורן בן דב

ליהודית ואיצקא מוסנזון מזל טוב
לראל נישואי הנכד זיהר בנס של אלישבע ואמית' אוקראין
צב"א נצה בת ליאלי ואבי לביא

"שיחית לקוממה ... פרחית להצ'מה ..." (מתוך פיוט להושענה רבה)

(קול קורא)

צוף הפרחים מהוה את המקור לדבש. הדבורים הפועלות מבצעות כמיליון גיחות על מנת ליצר 1 ק"ג דבש. באזור שלנו מקור הצוף בהתאם לעונות השונות. באביב פרחי האבוקדו וההדרים, ובקיץ פריחת אקליפטוסים, רוזמרין, שיחי מללויקה ושאר צמחי בר ותרבות. כאשר אנשי המטע "חסים" על הינבוט ומרססים אותו רק לאחר הפריחה מהוה גם הוא מקור לא אכזב לצוף בקיץ.

בהנחת קו הביוב החדש עלו הטרקטורים הכבדים על האזור הגובל עם החממה וסמוך למגורי התאילנדים, ועקרו עשרות שיחים ועצי אקליפטוס. עבודה רבה שהושקעה בשתילתם וטיפוחם ירדה לטמיון. צר לי שלא נעשה תיאום מסודר יותר.

בשנים האחרונות הבינו בק"ל את החשיבות בריבוי צמחיה צופנית בארצנו בשל צמצום השטחים הירוקים, והקרן מספקת לדבוראים **חינם** שתילים צופניים כמו: רוזמרין, זוטה, לבנדר ועוד.

עם סיום שנת השמיטה ותחילת השתילה והעשייה בגינות, מוזמנים חברים ותושבים להתקשר אליי במהלך החודש הקרוב ולהזמין שתילים.

לחוששים מעקיצות, הדבורים היעילות עסוקות באיסוף צוף ואבקה ואינן פנויות לתקיפת בני אנוש בעת עבודתן. אדרבה, מחסור בצוף ואבקה גורם לעצבנות יתר ולמחלות בקרב הדבורים.

שנת צמיחה גם צופנית

אבנר כו"ז

"חסד ואמת יקדמו פניך"

לפני שבועיים, נתבקש לשיבה של מעלה, ראש משפחתנו – בני ז"ל. במהלך ימי ה'שבעה' נעזרנו בסיוע למשפחה - בהכנת ארוחות, שתיה ועוגות, סדר וניקיון, לינה בשבת, ובקבלת פני המנחמים - הן על ידי חברי המשפחה, והן על ידי שכנים, כלות וחתנים. אנו מבקשים להודות לכל אלה, אשר נטלו חלק במשימות הרבות. תודה נוספת לאנשי "מניין גינגי" וללומדי שיעור הדף היומי, שנענו בתקופה האחרונה לבקשתו של אבא, וניאותו להתפלל וללמוד מידי יום - בביתנו. "ובלע המוות לנצח ומחה ה' אלוקים דמעה מעל כל פנים".

משפחת אינגרז על כל עלויותיה

שיעורי ילדים הראש השנה

כמידי שנה אנו מפרסמים את שיעורי הילדים לליל שני של ראש השנה, מיד לאחר התפילה:

א'-משפחת חביביאן

ב'-משפחת שיקו וקרן רועי

ג'-טרם נמצא הורה מתנדב

ד'-משפחת שולץ

ה'-משפחת יצחק ואפרת שלומי

ו'-משפחת עקיבא

חטיבה-משפחת אליאב וסלעית לזר

תיכון-תימסר הודעה בנפרד

ברכת שנה טובה - וצדת ח'נוך

סוכות מארחות

לא סוד הוא שקיבוץ סעד גדל בשנים האחרונות באופן ניכר. לשמחתנו משפחות רבות הצטרפו לקהילת סעד. גידול מבורך זה לצד תהליך ההפרטה גרם לכך כי רבים מרגישים כי הם איבדו את ההיכרות הבלתי אמצעית עם חברים שאינם בקשר יומיומי אתם. ותיקים ואף צעירים פנו אלינו (ועדת תרבות וועדת קליטה) לחשוב על פעילויות שיקרבו בין אנשים משכבות גל שונות.

ההדים החיוביים שעלו מהאירוח שארגנה ועדת השמיטה בשבת הקהילתית חיזקו אף הם הרגשה זו.

לפיכך: **ביום חמישי יח' תשרי, ג' חוה"מ חול המועד סוכות, 1.10 בשעה 21.00 - נקיים ערב "סוכות פתוחות"** שבמהלכו יבקרו חברים שבדרך כלל לא מתראים בהקשרים חברתיים אלו את אלו.

לשם כך חילקנו את רשימת חברי הקיבוץ למארחים ולמתארחים (הפעם אירוח סולידי יותר, ללא ילדים קטנים, כדי שנוכל לשוחח ולהקשיב).

כל משפחה שמארחת בסוכתה תדאג לשתיה חמה וקרה וכיבוד מינימאלי, כי המשפחות שיתארחו יביאו גם הן, כל אחת כטוב טעמה, כיבוד צנוע [פרי/ משקה/ עוגיות/ פיצוחים].

מטרת האירוח כאמור היא פתיחת דלת להיכרויות נוספות, וכל משפחה מארחת תעשה זאת בסגנונה, כטוב טעמה.

השבוע חילקנו פתקים בתיבות דואר של משפחות מארחות ואחרי ראש השנה נחלק גם פתקים למשפחות המתארחות ונשדך בין מארחים למתארחים.

שנה טובה! שנה של "פנים אל פנים" ופתיחת הלב!!!

וצדות קליטה ותרכות

ד"ר סרוויקט - שמואל 14

הדיווח השבועי שלנו מיועד לתת לציבור מידע כללי וגם ליידע בעלי ענין כלשהם בתוואי בו אמורה להתבצע הפעילות בשבוע הקרוב, במטרה לקבל תגובות רלוונטיות ובונות על הנעשה בשטח זה, וזאת בכדי שנוכל לקחת בחשבון פרטים אלה במהלך העבודה. אנו מנסים ככל הניתן להתחשב במצב הקיים ובהשקעה שנעשתה במשך השנים, עם זאת חשוב לזכור כי פיתוח הקיבוץ וקידומו מצריך שינויים במצב הקיים.

השבוע שהיה: נסללו פסי האטה (במפרים). פסים אלה הם על פי תקן מדינת ישראל, ויסומנו עם שאר הסימונים והתמרורים על פי חוק, אנה שימו לב וסעו בזהירות. בנוסף בוצעו עבודות אספלט נוספות- הרחבת כביש הגישה לשכונת שקד, והשלמת שיפועים בחיבורים בין המדרכות לכביש, וכן נצבעו מסתורי האשפה.

באזור המשקי, נמשכה העבודה על צינור הביוב, ובשבוע זה נחפר אזור משק ילדים. לקראת סוף השבוע החלו בחפירה להנחת צינור מים מהרפת לכיוון מפעל הגזר החדש וכן בחפירה להנחת קו מתח גבוה מאזור המסגריה לכיוון מפעל הגזר החדש.

השבוע שיהיה: בשבועות הקרובים יהיו מעט ימי עבודה, עקב החגים הבאים עלינו לטובה. הקבלן ועובדיו יגיעו בשבוע הקרוב בימים רביעי וחמישי בלבד וגם בימים אלה עבודתם תהיה באזור המשקי - קו הביוב, מים, חשמל ולא באזור המגורים.

אנו מודעים לרוב הפינות הקטנות שעדיין צריך לסיים, ברמה הציבורית והפרטית. מטבע הדברים דווקא הפרטים הקטנים לוקחים בסופו של דבר יותר זמן. אנה התאזרו בסבלנות. במידה ואתם רואים משהו המצריך טיפול וטרם יידעתם, אנה פנו אלינו.

החלפת גגות אסבסט: הפרוייקט קורם עור וגידים בניהול המועצה. דף הסבר חולק בתאי הדואר.

שנה טובה לכולנו, שנה בה נשכיל להשתמש כראוי ולשמור על פיתוח התשתיות בקבוץ, שנה של נסיעה וחניה בטוחים ונכונים בכבישינו החדשים, שנה של שימוש נכון במסתורי האשפה, שנה של התחדשות הנוי, והעיקר - שנת בריאות ושמחה.

אליסוף ואתי

מרופ סעף ה-3 יואל אפדק...

כפי שבוודאי הספקתם לראות, השבוע התחלנו לפרסם את המרוץ ה-3 והחלה ההרשמה לחולצות המרוץ (והשנה חולצות בצבע כחול). כמה הסברים למתלבטים...

כמו במרוצים הקודמים גם השנה ניפגש לאירוע ספורטיבי, עממי ומשפחתי שמטרתו "נפש בריאה בגוף בריא".

האירוע מתאים לכל סוגי האוכלוסייה, אירוע של כייף המחבר, מאחד ובעיקר משמח.

בקרב מאוד נפרסם את התוכנית והמסלולים, כל אחד יוכל לבחור את המקצה המתאים לו: ריצה-הליכה - קלנועיות וכמובן את אורך המסלול. גם מי שאינו מעוניין להשתתף במקצי המרוץ, יוכל לקחת חלק באירוע בתפקיד או כמשתתף פסיבי.

ולשאלה הנשאלת למה צריך להזמין חולצה חדשה יש לי את החולצה מהמרוץ הקודם??? .. **התשובה** – לכל מרוץ יש את הצבע שלו והחולצות הנבחרות למרוץ. חלק מהיחיד ומהיופי של המרוץ שכולם בצבע זהה. בנוסף, מניסיון העבר ראינו עד כמה החולצות שימושיות אצל כל המתעמלים הצועדים וסתם כחולצת ערב חגיגית... ☺

מכיוון שאנחנו בסוף עונת הקיץ ובחנות ואצל הספק מלאי הקיץ הולך ואוזל כדאי לנו להזדרז ולהזמין את החולצות. זו הסיבה שאנחנו מלחיצות אתכם (לא בגלל שאנחנו לחצניות מטבענו) חשוב לנו מאד שנהיה כולנו בצבע אחיד ולא נמצא את עצמנו במצב שנזכרנו מאוחר ואין סחורה.

ולכן חברים יקרים אל תחכו, מלאו את טופס הזמנת החולצות שקיבלתם במייל / בתאי דואר כמה שיותר מהר וכמובן התחילו להתאמן ולהתכונן למרוץ סעד ה-3

1. תרבות

פרידות, התחלות ותודות

ביום ראשון לפני שבוע וחצי, עברנו כולנו טלטלה קשה בפרידה מחברנו היקר בני. למחרת, בצד השני של בית הכנסת, עמד בנו בניצי תחת החופה עם ריעות הכלה, והעצב התחלף בשמחה גדולה. המעבר החד בערבוב הרגשות לא היה קל. יכולנו רק לדמיין איך בני היה שמח לרקוד עמנו ולשמח חתן וכלה, ושמנו גם הופיע לפנינו בזמן רישום הכתובה, כראש המועצה הדתית האזורית שלנו.

למחרת החתונה השמחה והמיוחדת, עברנו עם מעט חפצים להתגורר בקיבוץ מגדל עוז שבגוש עציון. כבר מספר שנים שיש לנו חלום, שאיתמר שלנו, ילמד בסדנת השילוב בגבעות, מקום מיוחד במינו, המוכר לנו מימים עברו כשאיתמר שולב שם בימי המלחמה ("עופרת יצוקה" ואח"כ "צוק איתן").

השנה, כשנשארו רק עם איתמר בבית, ויחזקאל יצא לשנת שבתון, התאפשר לנו מימוש החלום! ב"ה איתמר ממש מאושר עם השינוי. גם לנו זו שנה מאתגרת ומעניינת. יחזקאל ילמד ורחלי תשלב לימודים ועבודה במשק ילדים בימי חמישי וראשון. בשבתות נהיה בע"ה בביתנו בסעד.

כל-כך הרבה אירועים ושינויים בפרק זמן כה קצר. ההתחלה היתה טובה, וקיבלו אותנו בחמימות רבה במגדל עוז. מסתבר שהקיבוץ הדתי הינו משפחה מורחבת...

זה הזמן להודות לכל המתעניינים, העוזרים, אופי העוגות ושאר הפינוקים, שהרעיפו עלינו סביב החתונה, שבת שבע הברכות, והמעבר. חברים יקרים נתתם לנו הרגשה טובה, הרגשה של אכפתיות ורצון אמיתי לעזור. שימחתם אותנו ברגעים המורכבים ועזרתם לנו במעברים. תודה לכולכם, ותודה למוסדות הקיבוץ שנתנו לנו את ברכת הדרך לתכניות המיוחדות שלנו!

יהי רצון שנצליח לעשות את כל המשימות שלקחנו על עצמנו בשנה זו, ונחזור הביתה בע"ה עם כוחות מחודשים.

נברך את כולם בשנה טובה ומתוקה עם בשורות טובות ושמחות לרוב!

מוזמנים בשמחה לבקרנו בגוש עציון בבית השבתון הקטן שלנו.

רחלי ויחזקאל אן דאן

מפנינו לפני הקהילה

שהכל נהיה בדברו...

בצער רב נפרדנו מחברנו בני גינזברג אשר "ידיו רב לו" ואשר עשייתו הברוכה נגעה בכל כך הרבה נושאים בקהילתנו. קשה הפרידה ועוד נרגיש זמן רב את החללים שהותיר אחריו בני. בחליבה האחרונה ברפת גוש קטיף (לפני עשר שנים) ליוויתי את בני עם המצלמה שלי ושם, אחרי שזלגו מעיניו דמעות על החורבן, הוא ברך כחסיד ואיש אמונה את הברכה הכל כך שגרתית, שמאז הפכה עבורי לברכת האמונה: "שהכל נהיה בדברו" אבל הכל, בטוב וברע. לימוד גדול שמאז ועד היום הולך איתי ופגש אותי בעוצמות עם הסתלקותו בטרם עת של בני. מי ייתן ונזכה לגלות בתוכנו, ממשיכי דרך רבים לבני, בנכונות לעשייה ותרומה לקהילה, בלהט גדול, במסירות, באחריות מתוך אהבה גדולה לבית סעד.

במקום שאין איש השתדל להיות...

בשבועיים האחרונים בטרם הסתלקותו של בני, לחץ אותי בני שנמצא לו ממלאי מקום עד להתחזקותו. אני יודע היום, שהוא שידר כח להחלפה זמנית אך ידע בסתר ליבו, שאלו ממשיכי דרכו. את ריכוז ועדת דת בתקופת החגים קיבל על עצמו חיים לנדסמן. אנו ממשיכים לפעול לגיוס מועמד לריכוז הועדה בקביעות. את ריכוז "חברה קדישא" קיבל על עצמו איתן הימן. את ניהול המעוץ, קיבל על עצמו לירן יניב. תודה לכם על הנכונות וההתגייסות ומכולנו תידרש סבלנות וסובלנות לדברים שדורשים לימוד ללא מורה...

שנה חדשה במערכות החינוך

יחד עם בית הספר, נפתחו מערכות החינוך הקהילתיות שלנו בגיל הרך ובחינוך החברתי. זו הזדמנות טובה לברך ולהודות לעומדים בראש מערכות אלה, שושי וגדי ולכל העובדים המסורים שאיתם, על הקיץ הפורה שעברנו ולאחל להם ולכולנו, שנה טובה של חינוך וצמיחה מתוך בריאות ושמחה. בחינוך החברתי אנחנו עדיין מחפשים אנשי צוות לעבודה לאורך כל השנה, מאחרי החגים ואם מישהו חפץ באתגר חינוכי משמעותי, מוזמן לפנות לגדי בהקדם.

תיבות הדאר

כסף רב מאד נשפך בתיקונים חוזרים ונישנים של תיבות הדאר. התסכול ותחושת האין אונים בנסיון לשמור על שלמות התיבות, מביא אותי לקרוא לכולנו לגלות עירנות בכל עת שאנו עוברים ליד תיבות הדאר ולראות שאין ילדים שמשחקים ופוגעים בתיבות.

ברוכה את בצאתך וברוכה את בשובך

מירי גלעד שהחליפה את שחר בניהול משרדי, סיימה תשעה חודשי עבודה ונפרדה מאיתנו בצער, לאחר שובה של שחר מחופשת לידה. תודה גדולה למירי על המסירות והאחריות ועל השקט והשלווה בדרך ביצוע המשימות, וברוכה השבה לשחר שחזרה מהר לעניינים.

דו"ח חצי שנתי

הנהלות הקהילה והאגודה, התכנסו לפני שבועיים למרתון של דיווח תקציבי חצי שנתי בקהילה ובאגודה. לשמחתי תמונת המצב בהחלט סבירה וניתן לקוות לעמידה ביעדי התקציב השנתי שלנו לאור התמונה הנוכחית. תודה לכל מרכזי הועדות והפעילויות העומדים, בין יתר תפקידיהם, על משמר התקציב, ותודה גדולה לישי אברהם אשר סומך ותומך אותי בכל מלאכת ניהול התקציב. כמובן שהיו הערות/ הארות שעלו

תוך כדי מתן הדוחות מקרב חברי ההנהלות ונשתדל להתייחס אליהן בצורה מיטבית עוד בחציון השני וודאי בהכנת התקציב לשנה הבאה.

כלבים משוחררים וכלבים משוטטים

הסתבר לי שישנם חברי קהילה שלא מכירים את חוקי המקום בנוגע לאיסור היותם של כלבים משוחררים ללא רצועה. מעבר לחוקי העזר הקיימים במדינה, קיבלנו על עצמנו את הכלל הזה, כולל הטלת קנסות על בעלי כלבים שקיבלו התראה ושוב כלבם הסתובב משוחרר. לצערי, נאלצתי להפעיל את הקנסות הללו מספר פעמים השנה ואשמח מאד לא לעסוק בעניין זה. בעיניי, יש כאן קודם כל חובה חברית של כבוד הדדי בין בני אדם החיים יחד, באותה קהילה.

ואם בכלבים עסקינן, המועצה הכריזה על מבצע ללכידת כלבים משוטטים. לצערי, בסעד עדיין מסתובבת להקת כלבים לא חביבה וחשוב מאד שכל מי שנתקל בה, ידווח בזמן אמת ליואל עברון. תקוותי שבשיתוף פעולה עם דיווחי הציבור ואנשי התברואה במועצה, נגיע אל המנוחה והנחלה.

ציפור קטנה לחשה לי...

בטקס מכובד שהתקיים באוגדת עזה ביום רביעי בערב, לרגל כניסת השנה החדשה, קיבל חברנו אריאל סאסי תעודת הוקרה על היבחרו לרבש"ץ המצטיין של האוגדה. לך מחיל אל חיל ומי ייתן ונוכה לעוד שנה שקטה בגזרת אחריותך.

סיכום שנה שניה בתפקידי

ערב ראש השנה. זמן לחשבון נפש. מעגל נסגר ומעגל נפתח ומבלי משים, כבר מסתיימת לה השנה השנייה בתפקידי כמנהל הקהילה והאגודה. קשה לסכם במילים ספורות שנה שלמה ובכל זאת אשתדל לגעת במספר נקודות מרכזיות:

- קהילת סעד ערב ראש השנה תשע"ו, יכולה להביט לאחור בסיפוק ולברך על הצטרפותן של 23 משפחות לחברות במהלך השנה וזאת למרות הקיץ הסוער לפני שנה. הצמיחה המשמחת הזו, מולידה כל העת אתגרים חדשים בהמשך תהליכי הקליטה והלימוד ההדדיים של הקולטים והנקלטים. עלינו להשקיע רבות בקליטת העומק הזו ותקוותי, שבשנה הבאה עלינו לטובה, נשכיל לפנות לכך את משאבי הזמן והמימון הדרושים לכך בסמינר קליטה, בשילוב החברים החדשים בוועדות ובמוסדות ובדרכים מגוונות נוספות.
- "קליטה תלוית מדור" (חובת החבר החדש לרכוש או לבנות בית) – זהו אחד הכללים שקיבלנו על עצמנו בנוהל צמ"ד ולאורו אנו פועלים. הכלל הזה מחייב אותנו ללימוד ועיסוק גדול מאד בכל ההשלכות של רכישת בתים ביישוב הישן, שיפוצם של בתים אלו וייזום אתרי בניה חדשה עבור החברים. זהו תחום מורכב ומאתגר והודות לפועלם המבורך של גילי, עפר ואליסף אנחנו מתקדמים כל העת ומשכללים את המנגנון. האם הגענו אל המנוחה והנחלה? ממש לא. ייקח עוד זמן עד שנוכל להכריז זאת ועד אז, חובתנו להמשיך ולפעול במרץ להמשכת התהליכים המבורכים של קליטה וצמיחה גם כאשר הם מחייבים קבלת החלטות אמיצות. אני שמח לבשר, כי השבוע התקיים במועדון לחבר, מפגש הבונים בשכונת שקד עם חברת קורום, ובו התבשרנו על קבלת היתרי הבנייה למשפחות שבחרו כבר לבנות את ביתם בשלב ג' בשקד. בע"ה, מיד אחרי החגים יעלה הקבלן על המגרשים המפותחים ויונחו היסודות לשבעת הבתים הראשונים.

- תנופת פיתוח – פרויקט החט"ל לשיקום התשתיות במחנה הישן לצד הזדמנויות נוספות שזכינו בהן בעקבות "צוק איתן", "הפכו" את סעד תרתי משמע ומצעידים אותנו קדימה בתחומים רבים. חלק מההתרחשויות כגון החלפת גגות האסבסט עוד לפנינו ואני מאחל לעצמנו, שנצליח להכיל את כל העשייה הברוכה הזו, שמאתגרת במיוחד את אנשי התשתיות, הבניה והנוי ולמעשה גם את כולנו.
- משאבי הזמן החסרים, אל מול תחומי העיסוק הכל כך רבים ומגוונים בשני כובעי כמנהל קהילה ומנהל האגודה, ממשיכים להטריד את מנוחתי. מחד, הדבר מחייב ביזור סמכויות בצורה מיטבית כל העת, ומאידך אני מנסה להבין, האם ישנם גופים שוויתרנו עליהם והם בכל זאת נדרשים ונצרכים. לדוגמא, ועדת מינויים. ועדה אשר היתה אמונה על גיוס בעלי התפקידים ומרכזי הוועדות, ובהעדרה עיסוק זה מתגלגל גם הוא אל שולחני.
- תהליך בחינת המבנה הארגוני החברתי – כפי שכבר פורסם, לקראת החלפתו הצפויה של בוקי, נכנסנו לבחינת עומק של הגדרות תפקידים ובחינת המבנה הארגוני החברתי. תמי לס – הפסיכולוגית הארגונית שמלווה את התהליך, עובדת במרץ ומסיימת את שלב הראיונות עם החברים. החלפתו של בוקי ובחירת בעלי תפקידים נוספים שחסרים כרגע במערכת, ושעתידים להתחלף במהלך השנה הבאה הינה יעד גדול ומרכזי המעסיק אותי מאד.
- ניהול התקציב – על שני ראשיו, תקציב האגודה ותקציב הקהילה, מאתגר ומחייב חשיבה ויצירתיות בחיפוש אחר מקורות מחד וצמצום והתייעלות מאידך. המשאבים מוגבלים, הצרכים ב"ה רבים וגדולים וצריך לייצר סדרי עדיפויות בצורה מחושבת. בכוונתנו (ישי ואני) להביא לקראת תקציב 2016 מספר כיווני מחשבה חדשים בפני ההנהלות, שיהוו אבני דרך לבניית התקציב הבא.
- לשמחתי, גם בסופה של שנתי השנייה אני מרגיש שהחשש שלי מניהול את הקהילה בה אני חי, בטל בשישים אל מול תחושת השליחות וההרגשה שהחברים יודעים לעשות את הפרדות הנכונות בין בעל תפקיד לאדם פרטי. אשרינו ולוואי וזה ימשך כך גם בשנתי השלישית. בהזדמנות זו, אני מבקש סליחה מעומק לבי, מכל מי שנפגע ממני בדרך כזו או אחרת במהלך השנה.
- מי ייתן ונשכיל לראות כל העת, בצניעות ובענווה את חצי הכוס המלאה, ונשמח בכל הטוב אשר חונן אותנו בו האל הטוב. שנדע לראות מה עיקר ומה טפל ואת הזמן לנצל בצורה מיטבית. שנוכל לאתגרים העומדים בפנינו בכוחות משותפים ושנראה כל אחד מעלת חברו, ולא את הפגמים.

שנה טובה

שנת עשייה ברוכה מתוך בריאות ושמחה

לנו ולכל בית ישראל

נחמ

לרחל ולבניה ברזלי, ליוכבד ולאיציק ברזלי ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת הנכדה-נינה

בת אצידן ולנטלי ברזלי-אנק

מילים : יוסי בכר

לחן : נחציה היימן

סופו של קיץ

רוחות נשקו את פני הים
 ויום נוסף של קיץ תם
 וטעם מלח משכר את כל החוף
 ודוגיות שוב נקשרות, אל קצות המזחים
 וזה סימן שבא לקיץ סוף.

זמורות בכרם מיותם,
 צרובות מחום של קיץ חם
 וצל ענן כבר מטייל כולו רטוב
 והחריש יוצר תלמים, חומים ואדומים
 וזה סימן שבא לקיץ סוף.

והאופנה אט משתנה, ממש כדרך העונה
 מן זמן מוזר כזה, בין קיץ ובין סתיו
 ורוח החמסין נדם, שותק כמו נכלם
 וזה סימן שבא לקיץ סוף.